

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 23. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984907248/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

Undervisningen i dansk var noget af det, den lille by fandt mest graverende. Hørslev var slem ved poesien, syntes man nok, han skånede sandelig ikke de store navne. Nægttes kunde det heller ikke, at han i tidens løb var blevet noget bitter. Da han i sin tid købte denne realskole, havde han endnu en del respekt både for romantikkens guldalder og dens senere eftersnakkere, men jo nøjere han lærte byen at kende, jo mere kritisk stillede han sig over for de gamle digterværker, indtil det meste af det var blevet ham en væmmelse. Det syntes, som om Sandøres atmosfære virkede opløsende på hans ævne til at beundre, og at den gjorde ham ondsksfuld, for det var ham en ligefrem fornøjelse i dansktimerne at gå på jagt efter meningsløsheder i de vers, der læstes, og snart morede den sport også eleverne. Det kunde jo være alderen, der gjorde ham mere kritisk, havde han tænkt, men nu vidste han grunden: det var den lille by selv.

Her genfandt han i kød og blod, men i svagere former, den poesi -- den svage genklang af et ekko -- han så godt kendte fra Heiberg og Hertz og op til Molbech og Hostrup. Hvor havde den lille by ikke en afmægtig poesis samtlige karaktermærker!

Først og fremmest ukendskabet, udygtigheden til livet. Derfor var byen fattig og ævnede ikke at gøre noget for at komme ud af fattigdommen. Og så var det dårlige hoder, møre bomuldshjærner, der ikke formåede at drive en tankegang igennem, men blev hængende undervejs i et smukt billede eller en tilfældighed. Hostrup, Molbech o. s. v. holder heri med den lille by Sandøre: selve den kolde forstand er der ikke meget indhold i; det er følelsen, det er fantasien, det kommer an på.

Dernæst idealerne. Ganske vist ved småfolk ikke, hvad deres idealer egentlig er for noget, og de bruger dem kun ved festlige lejligheder, men de blir alligevel glubende arrige på dem, der mener, at de kan leve uden at bruge